

Til lovforslag nr. L 121. Skriftlig fremsættelse (27. marts 2008)

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Herved tillader jeg mig for Folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om en rejsegarantifond (Drift og finansiering af et rejseankenævn)

(Lovforslag nr. L 121).

Efter lov om forbrugerklager kan klager fra forbrugere vedrørende varer, arbejds- eller tjenesteydelser indbringes for et godkendt, privat klage- eller ankenævn eller for Forbrugerklagenævnet. Rejseankenævnet er et privat ankenævn, som er godkendt af økonomi- og erhvervsministeren efter lov om forbrugerklager. Bag nævnet står de to brancheorganisationer, Danmarks Rejsebureau Forening og Foreningen af Rejsearrangører i Danmark, samt Forbrugerrådet. Til forskel fra de øvrige godkendte, private ankenævne følger det imidlertid af rejsegarantifondsloven, at rejseankenævnet finansieres og sekretariatsbetjenes af en fond, Rejsegarantifonden.

Danmarks Rejsebureau Forening har opsagt vedtægterne for rejseankenævnet til udløb den 31. marts 2008. Foreningen mener bl.a. at omkostningerne i rejseankenævnet er for høje. Derudover ønsker foreningen ikke længere at medfinansiere behandlingen af klager over flyselskaber, fordi flyselskaberne ikke deltager i finansieringen af rejseankenævnet.

Endvidere har Rigsrevisionen i foråret 2007 i en revisionspåtegning til Rejsegarantifondens årsrapport for 2006 taget forbehold for, at gebyr-

beløbene for tabte sager i rejseankenævnet er sat for lavt, idet de ikke fuldt ud dækker omkostningerne ved sagsbehandlingen. Rigsrevisionens forbehold baseres på, at det af forarbejderne til rejsegarantifondsloven fremgår, at fonden alene skal opkræve administrationsbidrag til dækning af ankenævnets nettodriftsudgifter.

Formålet med lovforslaget er at sidestille et godkendt, privat ankenævn på rejseområdet med andre godkendte, private ankenævne således, at der kan anvendes de samme principper for omkostningsfinansiering. Ifølge lovforslaget skal rejseankenævnet således fremover drives og finansieres i overensstemmelse med lov om forbrugerklager. Dette indebærer f.eks., at en større del af udgifterne til sekretariatsbetjeningen af et ankenævn kan dækkes kollektivt af rejsebranchen. Lovforslaget imødekommer derved branchens ønske om større frihed i forhold til finansieringen, idet rejseankenævnet får mulighed for at anvende de samme principper for finansiering, som gælder for de øvrige godkendte, private ankenævne. Samtidig tages der højde for Rigsrevisionens kritik, da det fremover er op til nævnet at fastsætte omkostningsfordelingen i overensstemmelse med lov om forbrugerklager.

Lovforslaget har ingen økonomiske eller administrative konsekvenser for det offentlige, erhvervslivet eller borgerne, ligesom det ikke indeholder EU-retlige aspekter.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget og de bemærkninger, der ledsager det, skal jeg anbefale forslaget til Tingets velvillige behandling.